

Eitt ljós á gøtu míni

Eitt klapp á herðarnar

v/ Karl N. Hansen

„... hvat er tá maður, at tú minnst á hann...!“ (Sl. 8,5)

Ein sjómansprestur sigur frá, at ongastðani hevði hann kent seg so einsamallan, sum tá hann fyrstu ferð spákaði einsamallur á Manhatten í New York. Menniskju í túsunda tali kvikaðu sær aftur og fram í gøtunum millum háhúsini.

Hesin presturin sigur viðari frá, at sum hann gekk, var har onkur, sum klappaði honum harðliga á herðarnar, og tá ið hann vendi sær á, sá hann inn í eitt smilandi andlit á einum sjómanni, sum hann kendi.

Hetta var ein lugin uppliving — tá hann kendi seg so púra einsamallan — var har kortini ein, sum kendi hann.

Væl vita vit, at ikki er neyðugt at fara líka yvir til New York fyri at merkja einsemi; einsemi kunna vit líka so væl merkja her heima á landi.

Men Gud hevur eina góða heilsan til okkum í dag, eitt kærleiksfult klapp á herðarnar frá Faðiri okkara á Himni.

Sálmur 8,4-5: »Líti eg at tínun himni, fingerverki tínun, mána og stjörnum, sum tú hevur fest — hvat er tá maður, at tú minnst á hann, og mannabarn, at tær kemur tað í hug!«

Ikki ert tú gloymdur — Gud minnst til tín og fylgir við tær, hetta er tann gleðiligi sannleikin, sum bíbilorðið undirstrikur.

Mangan eru vit úti fyri tí, at vit seta vón okkara til at kunna koma saman við øðrum menniskjum fyri at koma burtur úr einseminum; men ofta gjørdust vit vónbrotin — tí øll høvdu nógmið við seg og síni.

»Øll hugsa um seg, bert eg hugsi um meg.« Hetta heitið á eini bók sigur í fáum orðum tað, sum mong við beiskleika mugu sanna í lívinum: eingin hugsar um meg — eingin brýggjar seg um meg ella hevur tíð til min.

Hetta er ikki satt — hetta er ein misskiljing. Gud hugsar um teg — Gud brýggjar seg um teg — og hann hevur tíð til avlops til tín.

Gud hevur altíð tíð til at vera saman við okkum.

Tá okkum leingist eftir felagsskapi og kærleika, er tað rættast at leita, har hetta er at finna — og tað er hjá Gudi.

Gud veit, hvar tú ert, og hann vil vera saman við tær.

Gudstænastur fyrsta sunnudag eftir trettanda

Havnar kirkja: Axel Tørgarð
Vesturkirkjan: Hogni Poulsen
Nólsoy: Hans J. Joensen, altargongd
Hestur: Kjartan Mørkøre
Kvívík: Marjun Bæk kl. 12.00
Hósvík: Martin R. Jacobsen kl. 12.00, barnagudstænasta kl. 15.00.
Norðskali: Emil Olsen kl. 12.00, altargongd
Sjóvar kirkja: Peter Petersen kl. 12.00, altargongd
Leirvík: Torkil Beder kl. 12.00, altargongd
Klaksvík: Elsa Funding, altargongd
Bour: David Johannesen kl. 12.00, altargongd
Tvøroyri: Jónsvein Bech kl. 12.00, altargongd
Famien: Jónsvein Bech kl. 19.00, altargongd. Talvan gongur til frama fyri Bibliufelagið.
Porkeri: Bjarni Bæk kl. 12.00, altargongd
Leiti: Bjarni Bæk kl. 17.00, altargongd
Í øllum kirkjum í Eiðis prestagjaldi gongur talvan til frama fyri Heidningamissionina.

KFUM og KFUK, Tórshavn

Sunnukvöldið kl. 20.39 verður í KFUK almennur fundur við Sten Erik Løvgreen, stiftsskrivstovuleiðara úr Ålborg.

Evni: Bangladesh og arbeiðið í donsku Santalmissionini í talu og myndum.

Innsavning til Santalmissionina.

KFUK, Tórshavn

Ungmannadeildin motir í KFUK mánaðkvöldið kl. 19.30. Várgleði hevur fund týsdagin kl. 16.00.

**Norea
Radio
Danmark**

Millumbylgju 1467 kHz
kl. 19.30–19.45.
Norskar sendingar eru á
stuttbylgju, 31 metra-bandi-
num hvønn dag kl. 8.00.

Mánadagin: »Levende vand«.
Jakob Breum Mogensen luttekur.

Vælkomið
litla barn

27. desember fingur
Póra Þóroddsdóttir
og Martin Næs, Tórshavn, ein son.

31. desember fingur
Elinborg og Gunnleif
Danielsen, Tórshavn, ein son.

1. januar fingur Tórhild og Suni Drangá, Skopun, ein son.

2. januar fingur Karin og Helgi Joensen, Vestmanna, ein son.

2. januar fingur Elisabeth Egholm og Páll Højgaard, Tórshavn, ein son.

3. januar fingur Lilly og Jóhan Petur Abrahamsen, Porkeri, ein son.

3. januar fingur Kristina Vesturklett og Frank Hansen, Tórshavn, eina dóttur.

6. januar fingur Sólbjørg og Hans Jákup Johannesen, Skála, ein son.

7. januar fingur Súsanna og Bjarki Henriksen, Sandur, ein son.

7. januar fingur Elin og Jógvan Norðbúð, Tórshavn, ein son.

8. januar fingur Sigvør Lamhauge og Poul Beder, Tórshavn, eina dóttur.

8. januar fingur Kristhild og Jónfríður, Streundur, ein son.

Hond

Ætlanin er at skriva triggjar málteigar um, hvussu ið vit siga um hond og fót, nøkur dømi.

Á formálinum var hondin upp í økslina. Sagt verður um Bresti, at hann høgdi til Havgrims við svørði — ok klauf ofan øxliona ok siðuna, svá at hondin fell frá í burt.

Nú man eingin vera, sum sigur ikki, at Brestir høgdi til Havgrims, so at armurin fell burturfrá.

Í nøkrum færum siga vit hond heilt upp í økslina.

Vit sita, at menn stóðu upp undir hendur í sjógvi.

Í einari søgu stóð skrivað: Tey fóru vaðandi gjøgnum kavan heilt upp undir armar.

Tað betra málbrúkið man vera: Tey fóru vaðandi gjøgnum kavan, upp undir hendur.

Mangan munnu konur og gentur siga: Nú er bulurin komin upp undir hond.

Onkuntið munnu vit hava hoyrt sagt: Eg havi so ilt undir hondini.

Menn skuldu fara eftir einum gásarunga, sum var farin útav. Ein maður var farin undan hinum og farin niður. Ein, ið skuldi hjálpa honum, tók soleiðis til: »Tá ið vit komu út, tá kom hann upp aftur við gásarunganum undir hondini.«

Ikki høvdu fólk hildið tað verið gott mál at sagt at hann bar gásarungan undir arminum.

Hann foldaði hendurnar og bað eina ben, soleiðis stóð skrivað. At falda hendurnar er komið úr fremmandum máli.

Martin Joensen sigur í søguni, Eitt toruæl: Drongurin situr alspetur og hyggur at borðiskinum, sum mamman kemur við. Hann man vera svangur, neyðardýrið! Hann heldur hendurnar saman undir borðinum.

Sv.T.

Læknavaktirnar

Tórshavn: Kristianna Nordendal, tlf. 12979, leygardag og Kaj Kallsberg, tlf. 13150, sunnudag.

Eysturoy: Sverri Lamhauge, tlf. 48016, leygardag og Pól Johs. í Horni, tlf. 44038, sunnudag. Norðuroyggar: Steingrímur Weihe, tlf. 55300.

Vágar: Tlf. 32413. Suðuroy (norður): Tlf. 71560. Suðuroy (suður): Tlf. 73030.

Tannlæknavakt Tórshavn

Bræðfeingishjálpi fæst í dag og í morgin kl. 13.00–14.00. Tlf. 14544.